

2016. március 13. – Nagyböjt 5. vasárnapja

Jn 8,1-11 – Új esély az életre

Jézus a templomban tanít, amikor az írástudók és a farizeusok egy házasságtörésen ért asszony visznek eléje.

Próbálok elképzelni a szituációt: egy tiltott (talán büntudattal terhes) szerelmi együttlétet megzavarnak, kicibálják az asszonyt az ágyból, és talán hiányos öltözetében a templomba viszik Jézus és a tömeg elé. Miért teszik ezt az írástudók? Nem ismerik a törvényt? Nincs szükség Jézus véleményére, a törvény egyértelmű: halálra kell kövezni. Nem őszinte a kérdésük, inkább provokáció Jézus felé. A nő csak eszköz számukra. Micsoda megaláztatást élhetett át közben a szerencsétlen nő! Talán már kívánta is a halált, csak hogy megszabaduljon ebből a kínos helyzetből. A templom, az ott jelenlévők még tovább növelhették szegényét.

A provokáló kérdés után Jézus szótlan marad. Mit mondhatott volna? Beszéljen a farizeusoknak Isten megbocsátó szeretetéről? Vagy a parázna nőnek a házasság szentségéről? Egyik fél sem volt befogadóképes – feleslegesen lettek volna a szavak.

Örök talány marad, hogy mit írhatott vajon Jézus a földre, a porba. Talán a törvény szavait (amelyek nem kívánták meg a kövezéshez az ő beleegyezését, de megkívánták a bűnös megbüntetését), amelyek szembesítették a törvény szigorú őreit azzal, hogy ebben az esetben nem tartották be a törvényt? Talán a farizeusok bűneit kezdte felsorolni? Talán csak rajzolgatott, jelezve azt, hogy nem hajlandó a csapdájukba belemenni? Nem mondja ki a kedvükért sem azt, hogy az asszony bűnös, meg kell büntetni, sem azt, hogy senkit nem szabad megkövezni.

Akármit is írt a porba, irritálta vele a farizeusokat, akit sürgették a válaszát. Ekkor hangzik el az azóta szállóigévé vált mondat: *„Aki bűntelen közületek, az vessen rá először követ!”* A törvény igazságával szemben elhangzik az Isteni Igazság. Nem a bűnös ember feladata büntetni, ítélni egy másik bűnös felett!

Még a farizeusoktól is tanulhatunk: akár a jézusi határozottság, akár a földre írtak hatására, de belátták bűnösségüket, és eloldalogtak. Csak az maradt ott, aki valóban bűn nélkül való: Jézus.

Jézustól is tanulhatunk: amikor egyedül marad a szerencsétlen asszonnyal, nem tart neki erkölcsi prédikációt, nem marasztalja el bűnös tettéért. Nem fokozza a helyzet kínosságát, mert tudja, hogy aki ezt a traumát itt átélte, az nem tesz többet ilyet. Bízik abban, hogy megszületett benne a bűnbánat, és az átéltek életre szóló nyomot hagytak benne. Elegendő, ha csendesen és tapintatosan ennyit mond: *„Én sem ítélek el téged, menj el, és mostantól fogva többé ne vétkezz!”*

Aki bűnös, annak nincs joga ítélni, követ dobni. Aki nem bűnös, az viszont nem ítél, nem dob követ.

Krisztus új esélyt adott a farizeusoknak és a bűnös asszonynak az életre, a bűn nélkül való életre. Számunkra is ezt adja Jézus: a változás, a megtérés, az új esély lehetőségét. Élünk vele, és adjuk tovább! Nekünk is ez a feladatunk: a bűnös megalázása helyett a bűnös fel-emelése, elítélése helyett a bizalom megszavazása. A szeretet kockázata a törvény igazsága helyett. Adjon nekünk ehhez erőt az ünnepre való készülés lelkülete, és a feltámadt Krisztussal való találkozás élménye!

Mikloviczné Panni, Nőtincs